



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci
žalobce: **A. K.**, bytem D., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem
Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě ze dne 13.4.2013 proti rozhodnutí žalované ze
dne 12.11.2012 č.j. X o starobní důchod,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 13.4.2013 se žalobce domáhá přezkoumání *napadeného rozhodnutí žalované ze dne 12.11.2012 č.j. X*, když podal předmětnou obsáhlou žalobu v zákonné lhůtě poté, co Okresní soud v Domažlicích usnesením č.j. 14 Nc 2303/2013-11 ze dne 15.2.2013, jež nabylo právní moci dne 19.3.2013, zastavil řízení, jímž se žalobce dožadoval přezkoumání rozhodnutí vydaného ČSSZ dne 12.11.2012. V žalobě žalobce vyjádřil nesouhlas se zastavením výplaty plného invalidního důchodu od 6.7.2004 a také namítal, že mu byla chybně hodnocena doba zaměstnání v souvislosti s neplatným ukončením pracovního poměru. Dále v žalobě mimo jiné uvedl, že dle jeho názoru byl zkrácen ve svém nároku, když neoprávněným rozhodnutím ze dne 14.5.2004 mu byla zastavena výplata důchodu jen z toho důvodu, že nezákonnou výzvu ke kontrolní prohlídce ze strany OSSZ požadoval doložit, zákonnost, potřebnost, místo, čas a odbornost v jaké, kdy a kde, bude kontrolní prohlídka provedena. Dle něho je zcela evidentní, že splňuje podmínky dané § 5 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť je zaměstnancem odst. 1 písm. a) § 5 zákona a plní tedy i podmínky dané § 11 odst. 1 písm. a) zákona, když trvá pracovní poměr u P.. ČSSZ po provedeném přezkumu nemůže konstatovat, že pracovní

poměr u P. skončil 31.3.2002, neboť dodnes neexistuje žádný doklad o platném skončení pracovního poměru, a to ani ze zákona ani uplynutím doby, proto s tímto tvrzením ČSSZ i OSSZ, nesouhlasí, neboť je nepravdivé. ČSSZ nemůže použít znění v uvedené podobě, když důchod nebyl zastaven, ale byl na základě vyjádření (ČSSZ) potvrzen, neboť ČSSZ je dobře znám zdravotní stav způsobený mechanismem při práci pro p. P. v pracovní době. Byla zastavena jen výplata důchodu, a to zcela neoprávněně. Žalobce také uvedl, že nebyl nikde výdělečně činný a závěrem navrhl uložit napadené ČSSZ rozhodnutí změnit a jeho nárok uspokojit plně v souladu se zákonem. (K žalobě byla připojena mimo jiné i kopie napadeného rozhodnutí ze dne 12.11.2012 společně s opravným usnesením ze dne 28.12.2012.)

Napadeným rozhodnutím ze dne 12.11.2012 č.j. X ve znění opravného usnesení ze dne 28.12.2012 a ze dne 14.5.2013 žalovaná zamítla námitky žalobce a *potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X*, kterým mu byl přiznán od 13.6.2009 starobní důchod dle § 29 písm. a) zákona ve výši 11.921 Kč měsíčně, od lednové splátky v roce 2011 a od lednové splátky 2012 činí starobní důchod 12.326 Kč měsíčně, když základní výměra důchodu činí 2.270 Kč a procentní výměra důchodu činí 10.295 Kč. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 12.11.2013 žalovaná uvedla mimo jiné, že žalobce dne 2.7.2012 uplatnil žádost o starobní důchod s datem přiznání od vzniku nároku na důchod, tj. k datu 13.6.2009, kdy dosáhl důchodového věku 62 let a získal celkem 41 roků a 350 dnů pojištění, přičemž mu byla zhodnocena plně bez mezer veškerá doba pojištění od 1.8.1962 do 5.7.2004, kdy mu byla zastavena výplata invalidního důchodu a po tomto datu až do přiznání starobního důchodu není v evidenci ČSSZ žádný doklad o další době pojištění. Dále žalovaná uvedla, že v osobním listu důchodového pojištění (dále jen **OLDP**) byla vykázána správně i doba trvání pracovního poměru žalobce u bývalého zaměstnavatele P., přestože zaměstnavatelem byla 8.11.2012 provedena oprava evidenčního listu důchodového pojištění (dále jen **ELDP**) žalobce, v němž vyznačil správně dobu trvání jeho pracovního poměru od 1.7.1997 do 19.12.2002; tato změna však nemá vliv na výši důchodových nároků žalobce, neboť zaměstnavatel pouze potvrdil, že jeho pracovní poměr u něho trval jen do právní moci rozsudku Okresního soudu Domažlice č.j. 5C 62/2002 -15 ze dne 10.6.2002, tak jak jej ČSSZ vykázála v **OLDP**. Rovněž bylo uvedeno, že na základě pravomocného rozsudku soudu je možné tedy žalobci jako dobu pojištění hodnotit pouze dobu do dne předcházejícího nabytí právní moci tohoto rozsudku a rozsudek Okresního soudu Domažlice č.j. 5C 62/2002 - 15 ze dne 10.6.2002 o neplatnosti okamžitého zrušení pracovního poměru nabytí právní moci dne 20.12.2002. Doby pojištění lze tedy zhodnotit nejdéle do dne předcházejícího nabytí právní moci v rozhodnutí soudu, tj. do 19.12.2002. Za dobu od 20.12.2002 nebyly podle výsledku šetření na OSSZ splněny na straně žalobce podmínky účasti na pojištění podle zákona o důchodovém pojištění. Pro účely hodnocení doby pojištění po tomto datu by žalobce musel být výdělečně činný nebo by musel být veden v evidenci úřadu práce, či by musel být osobou účastnou důchodového pojištění ve smyslu § 5 zákona. U OSSZ Domažlice bylo ČSSZ v rámci přezkumu napadeného rozhodnutí ověřeno, že od 20.12.2002 nebyl žalobce ani v pracovním poměru u zaměstnavatele P., ani nebyl jinde výdělečně činný, nebyl veden v evidenci uchazečů o zaměstnání a ani nebyl poživitelem plného invalidního důchodu či invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně. Také bylo zjištěno, že výpočtový základ stanovený z vyměřovacích základů za období 1986 - 2008 je méně výhodný než výpočtový základ pro výpočet předchozího invalidního důchodu vynásobený koeficientem nárůstu všeobecného vyměřovacího základu, proto byla výše starobního důchodu stanovena 61,5 % z částky 15.855 Kč. Závěrem bylo uvedeno, že po

skončení pracovního poměru u zaměstnavatele P. 31.3.2002 nebyl nikde výdělečně činný, a do 5.7.2004 byl poživatelem plného invalidního důchodu; po jeho zastavení a konstatování Krajským soudem rozsudkem sp. zn. 17Ca 278/2002 ze dne 26.5.2004, že není invalidní ani částečně invalidní a jímž bylo potvrzeno rozhodnutí ČSSZ ze dne 27.9.2002, již nebyl nikde výdělečně činný ani veden v evidenci úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání a ani si nepožádal znovu o přezkoušení zdravotního stavu, proto žalovaná námitky žalobce nepovažuje za důvodné.

Usnesením žalovaná dne 28.12.2012 č.j. 470 613 128/315-EKO opravila zřejmé nesprávnosti v písemném vyhotovení rozhodnutí ze dne 12.11.2012 a to na straně druhé a třetí, ale ani tímto usnesením nebyly odstraněny všechny zřejmé nesprávnosti, kdy např. na straně čtvrté je v šestém odstavci uvedena základní výměra důchodu ve výši 2.270 Kč, ale správně má být uvedeno 2.170 Kč. Dále žalovaná opravným usnesením ze dne 14.5.2013 shora uvedeného č.j. opravila zřejmé nesprávnosti v písemném vyhotovení: I.) usnesení ČSSZ ze dne 28.12.2012 tak, že

- a) na straně první ve třetím odstavci část věty s nesprávným slovním spojením „neboť stav způsobený úřadem práce“ se nahrazuje textem „neboť stav způsobený pracovním úrazem“;
- b) na straně první v pátém odstavci ve větě začínající slovy „Na straně druhé...se nesprávně „č.j. 5C 02“ nahrazuje správným „č.j. 5 C 62/2002“;
- c) na straně druhé v prvním odstavci ve větě začínající slovy „Z rozsudku soudů...se text v závorce nahrazuje textem „(rozsudek OS v Domažlicích, č.j. 5C 62/2002 ze dne 10.6.2002 a rozsudek KS v Plzni a rozsudek Nejvyššího soudu ČR, které jednaly ve věci 5C 62/2002)“.

II.) rozhodnutí ČSSZ ze dne 12.11.2012 tak, že

- a) na straně první třetího odstavce v poslední větě se vkládá za předložku „na“ neurčité zájmeno „všech“, takže část věty zní takto: „trvá na všech podáních z minulé doby“;
- b) na straně druhé v devátém odstavci ve větě začínající slovy „Z rozsudku soudů...se text (v) závorce nahrazuje textem „(rozsudek OS v Domažlicích, č.j. 5C 62/2002 ze dne 10.6.2002 a rozsudek KS v Plzni a rozsudek Nejvyššího soudu ČR, které jednaly ve věci 5C 62/2002).“.

*Předcházejícím rozhodnutím ze dne 5.9.2012 ČSSZ přiznala žalobci od 13.6.2009 dle § 29 písm. a) zákona starobní důchod ve výši 11.921,-Kč měsíčně, přičemž základní výměra důchodu činila 2.170,-Kč a procentní výměra důchodu za 41 roků pojištění činila 9.751,-Kč; nedílnou součástí rozhodnutí byl připojený osobní list důchodového pojištění (dále jen **OLDP**) žalobce zpracovaný 15.8.2012.*

Žalovaná ve svém obsáhlém vyjádření ze dne 3.12.2013 uvedla mimo jiné s ohledem na námitky žalobce, že mu byl rozhodnutím ze dne 27.9.2002 přiznán od 31.3.2002 plný invalidní důchod ve výši 8.082,-Kč měsíčně, ale žalobci byla rozhodnutím ze dne 14.5.2004 zastavena výplata plného invalidního důchodu od 6.7.2004 v souladu s § 53 odst. 4 zákona č. 582/1991 Sb., protože od 18.3.2004 byly žalobci opakovaně zaslány doporučeně podklady k provedení kontrolní lékařské prohlídky plného invalidního důchodu, ale žalobcem byl 6.4. a 29.4.2004 na OSSZ Domažlice přes upozornění na následky nedodržení stanoveného termínu

kontroly jeho zdravotního stavu doručen tiskopis T-400 opakovaně vyplněný pouze žalobcem nikoli praktickým lékařem, proto mu byla rozhodnutím ze dne 14.5.2004 zastavena výplata invalidního důchodu od 6.7.2004 v souladu s § 53 odst. 4 zákona č. 582/1991 Sb. Proti rozhodnutí ze dne 14.5.2004 podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Plzni, která byla rozsudkem tohoto soudu ze dne 6.12.2004, č.j. 16 Cad 85/2004 zamítnuta. Dne 2.7.2012 uplatnil žalobce žádost o starobní důchod. Vzhledem k tomu, že žalobce splnil kogentní normou stanovené podmínky pro přiznání požadované dávky důchodového pojištění, byl mu rozhodnutím žalované ze dne 5.9.2012 přiznán od 13.6.2009 starobní důchod dle § 29 písm. a) zákona ve výši 12.565,- Kč měsíčně (*správně 11.921 Kč*). S ohledem na skutečnost, že v žádosti o starobní důchod žalobce uvedl, že jeho pracovní poměr u P. nadále trvá, provedla žalovaná další šetření, jímž bylo zjištěno, že bývalý zaměstnavatel žalobce provedl dne 8.11.2012 opravu ELDP, v němž potvrdil, že pracovní poměr žalobce trval od 1.7.1997 do 19.12.2002, tj. do právní moci rozsudku Okresního soudu v Domažlicích ze dne 10.6.2002, č.j. 5 C 62/2002-15, tudíž tato skutečnost neměla vliv na napadené rozhodnutí, neboť žalobci byla uvedená doba pojištění zhodnocena ve stejném rozsahu. Také bylo uvedeno, že bylo opět vyvoláno řízení ve věci posouzení zdravotního stavu žalobce a byl dán podnět k provedení mimořádné kontrolní lékařské prohlídky, ale jedná se o posouzení zdravotního stavu o jedenáct až čtyři roky zpětně, proto lhůta pro vypracování posudku byla stanovena v délce cca dvou měsíců. Závěrem žalovaná setrvala na svém rozhodnutí ze dne 12.11.2012, na jehož obsáhlé odůvodnění odkázala, a navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné, neboť bylo rozhodováno v souladu s platnými právními předpisy.

*Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 12.11.2012 bylo žalobci doručeno dne 23.11.2012 a obsah spisu odpovídá skutečnostem uvedeným v odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 12.11.2012 i ve vyjádření žalované ze dne 3.12.2013. Ze založeného rozhodnutí ze dne 14.5.2004 vyplývá, že jím byla od 6.7.2004 zastavena žalobci výplata plného invalidního důchodu, protože se nepodrobil vyšetření zdravotního stavu, přestože byl na možnost zastavení výplaty důchodu upozorněn. Rozhodnutím ze dne 5.9.2012 (č.l. 43) byl žalobci od 13.6.2009 přiznán starobní důchod dle § 29 písm. a) zákona měsíčně ve výši 11.921,-Kč a od lednové splátky v roce 2011 náleží 12.362,-Kč a od lednové splátky v roce 2012 náleží 12.565,-Kč s odůvodněním, že základní výměra důchodu činí 2.170,-Kč a procentní výměra za 41 roků pojištění činí 9.751,-Kč a doba pojištění mu byla zhodnocena do 19.12.2002. Dle opravného ELDP ze dne 8.11.2012 vyhotoveného bývalým zaměstnavatelem žalobce výdělečná činnost trvala od 1.7.1997 do 19.12.2002. Rovněž bylo provedeno vyúčtování důchodu žalobci za dobu od 13.6.2009 do 5.10.2012 (*termín výplaty důchodu vždy 6. dne v měsíci*) a jeho výše (465.151,-Kč) byla žalobci sdělena v oznámení o vyúčtování důchodu dne 4.9.2012. Žalobce ani nebyl v evidenci úřadu práce, neboť evidenci od 11.4.2002 stornoval, jak vyplývá ze sdělení Úřadu práce, kontaktní pracoviště Domažlice ze dne 2.11.2012. Založena je i korespondence mezi žalobcem a žalovanou z předchozích let.*

V podání dne 23.12.2013 žalobce setrval na žalobě i na všech podáních, která kdy podal a to u všech subjektů, jež svými podáními oslovil a také vyjádřil nesouhlas s tím, aby bylo rozhodnuto bez jednání; dle něho je vyjádření žalované přiznání a popis šikany proti zraněnému člověku, kdy žalovaná má v moci roli organizátora.

Poté žalovaná v podání dne 7.1.2014 trvala na zamítnutí žaloby jako nedůvodné s tím, že žalobce se nepodrobil výzvě k vyšetření zdravotního stavu jako příjemce dávky důchodového pojištění podmíněné nepříznivým zdravotním stavem, ač byl povinen této výzvě vyhovět, proto byla výplata jeho invalidního důchodu zastavena.

Následně žalobce v podání ze dne 22.1.2014 uvedl, že z výzvy soudu nepoznává, jaká tvrzení má soud na mysli (dne 10.1.2014 byl žalobce vyzván soudem, aby ve stanovené lhůtě zaslal doklady prokazující jeho tvrzení uvedená v žalobě, pokud tak dosud neučinil) a trvá na žalobě a jejím plném znění; odmítá tvrzení v podání ČSSZ (a proto byla zastavena výplata jeho částečného invalidního důchodu) a nesouhlasí se zněním poslední věty, neboť nebylo rozhodováno v souladu s platnými předpisy. Nebylo s ním jednáno ani v rovině elementární slušnosti; vždy byly na stole všechny potřebné listiny, proč přesto došlo k jejich nepoužití, je mu záhadou.

Žalovaná poté dne 7.2.2014 k podání žalobce ze dne 22.1.2014 sdělila, že nadále trvá na svém vyjádření ze dne 3.12.2013 a 7.1.2014 i na návrhu na zamítnutí žaloby.

Z připojeného spisu zdejšího soudu sp. zn. 17Ca 278/2002 vyplývá z rozsudku ze dne 20.7.2004, že žaloba žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 27.9.2002 o přiznání plného invalidního důchodu od 31.3.2002 byla zamítnuta.

Rovněž z rozsudku zdejšího soudu sp. zn. 16Cad 85/2004 ze dne 6.12.2004 vyplývá, že jím byla zamítnuta žaloba žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 14.5.2004 o zastavení výplaty plného invalidního důchodu od 6.7.2004.

U ústního jednání dne 12.2.2014 žalobce setrval na podané žalobě, i když si myslí, že to nemá žádnou cenu, ale je to vše nespravedlivé, jak se k němu všichni chovali; chce, aby to bylo vše pořádně přešetřeno, protože podle něho byl poškozen celým tím postupem a stále trvá na tom, že jeho pracovní poměr u firmy P. trval i nadále; byl poškozen, nemá žádného lékaře ani průkazku zdravotní pojišťovny, protože mu strhávají velké částky za to, že údajně si neplatil zdravotní pojištění; ostatní doktoři kromě MUDr. K. z Kliniky pracovního lékařství v Plzni, když ho vyšetřovali, tak mu vždy způsobili další zdravotní potíže a vůbec mu nepomohli. Samosoudkyní bylo žalobci opakovaně vysvětlováno, že předmětem tohoto řízení není jeho zdravotní stav a jeho posouzení lékaři, což se řešilo u zdejšího soudu již v roce 2002 a v roce 2004, kdy jeho žaloby nebyly úspěšné, ale jediné a pouze rozhodnutí ČSSZ ze dne 12.11.2012 napadené žalobou ze dne 13.4.2013, a vlastně i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 5.9.2012 o přiznání starobního důchodu od 13.6.2009. Závěrem žalobce požadoval zrušení rozhodnutí ČSSZ ze dne 12.11.2012 a také, aby žalovaná plně uspokojila jeho nárok v souladu se zákonem a aby s ním bylo pokud možno ještě jednáno. Zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby a odkázal plně na jejich podání v tomto řízení.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno

rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen *správní orgán*). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

V této věci se žalobce podanou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí ze shora uvedených důvodů. Soud pak na základě všech shora zjištěných skutečností dospěl k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 12.11.2012 není důvodná s ohledem na níže uvedené.*

Žalobce dosáhl důchodového věku dne 13.6.2009 a dle § 29 písm. a) zákona ve znění účinném do 31.12.2009 má pojištěnec nárok na starobní důchod, jestliže získal dobu pojištění nejméně 25 let a dosáhl aspoň věku potřebného pro vznik nároku na starobní důchod, přičemž tyto zákonné podmínky žalobce splnil, a postup při stanovení výše starobního důchodu byl dostatečně podrobně a srozumitelně popsán zejména v odůvodnění napadeného rozhodnutí žalované ze dne 12.11.2012, ale i v odůvodnění jemu předcházejícího rozhodnutí ze dne 5.9.2012 a rovněž je z OLDP zjistitelná doba pojištění, kterou žalobce získala od 1.8.1962 do 5.7.2004.

V této věci žalobce neprokázal, že by žalovaná při vydání rozhodnutí ze dne 5.9. a 12.11.2012 nepostupovala v souladu se zákonem, ani v soudním řízení neprokázal žádné další doby pojištění či nezapočtení některé získané doby pojištění, i když je přesvědčen o tom, že byl postupem žalované poškozen. Nestačí totiž přesvědčení žalobce o tom, že pouze jeho názor je správný, ten musí být podložen řádnými důkazy. K zastavení výplaty invalidního důchodu došlo pouze kvůli tomu, že žalobce nesplnil zákonnou povinnost podrobit se kontrolní lékařské prohlídce a bylo pouze jeho věcí, že po skončení pracovního poměru u firmy P. nikde nepracoval, ani nebyl v evidenci úřadu práce, neboť evidenci od 11.4.2002 stornoval, jak k dotazu ČSSZ sdělil Úřad práce, kontaktní pracoviště Domažlice, dne 2.11.2012. Navíc žalovaná žalobci započítala celou dobu pojištění/zaměstnání u firmy P. až do 19.12.2002, i když tento bývalý zaměstnavatel žalobce provedl opravu ELDP až dne 8.11.2012, čímž pouze potvrdil, že pracovní poměr žalobce u něho trval jen do právní moci rozsudku Okresního soudu Domažlice č.j. 5C 62/2002-15 ze dne 10.6.2002, tak jak jej vykazala ČSSZ v OLDP v souladu s § 11 odst. 2 věta šestá zákona. Za dobu od 20.12.2002 nebyly podle výsledku šetření na OSSZ Domažlice splněny na straně žalobce podmínky účasti na pojištění podle zákona a i sám žalobce potvrdil, že nikde nepracoval, i když je přesvědčen o trvání pracovního poměru u jmenovaného zaměstnavatele, a od 6.7.2004 nepobíral ani invalidní důchod, je bez příjmu, přesto při podání žádosti o starobní důchod dne 2.7.2012 tvrdil, že dosud trvá pracovní poměr u firmy P. a dokonce, že trvá invalidita i pracovní neschopnost – není schopen žádné soustavné pracovní činnosti. *Prokáže-li však žalobce další dobu pojištění, žalovaná k jeho žádosti přepočte výši přiznaného starobního důchodu.*

V postupu žalované, jež zohlednila obsah veškerých evidenčních materiálů, tj. ELDZ, a jejich obsah uvedla do OLDP, který byl přílohou rozhodnutí ze dne 5.9.2012 o přiznání starobního důchodu žalobci od 13.6.2009 soud neshledal pochybení, neboť byly zohledněny všechny doby pojištění/zaměstnání žalobce a nebylo zjištěno, že by žalovaná nevycházela z obsahu všech ELDZ vyhotovených zaměstnavateli žalobce, kteří za správnost zodpovídají a

žalovaná z nich čerpá údaje pro vydání rozhodnutí. Žalovaná stejně jako soud musí rozhodovat v souladu se zákonem či jinými příslušnými předpisy, tudíž musí respektovat i přes nesouhlas žalobce skutečnosti týkající se doby trvání pracovního poměru u firmy P. s ohledem na opakovaně zmíněný rozsudek okresního soudu ze dne 10.6.2002. S ohledem na shora konstatované žalovaná rozhodla, jak uvedeno v napadeném rozhodnutí, na jehož podrobné odůvodnění soud odkazuje, jelikož je znám všem účastníkům tohoto řízení.

V daném případě soud nemohl vyhovět žalobě a požadovanému zrušení napadeného rozhodnutí žalované s ohledem na všechny zjištěné rozhodné skutečnosti i přes žalobcem opakovaně vyjádřené přesvědčení o oprávněnosti jeho nároku na zohlednění do doby pojištění i doby od 20.12.2002, kdy dle něho trval pracovní poměr u jeho tehdejšího zaměstnavatele, ačkoliv byl žalobci přiznán rozhodnutím ČSSZ ze dne 27.9.2002 plný invalidní důchod od 31.3.2002 v souvislosti s úrazem ze dne 23.11.2000; výplata plného invalidního důchodu byla žalobci zastavena od 6.7.2004 rozhodnutím ČSSZ ze dne 14.5.2004 pro nepodrobení se kontrolní lékařské prohlídce, k níž byl opakovaně vyzván i upozorněn na následky nedodržení stanoveného termínu kontroly jeho zdravotního stavu, tudíž nebylo možno posoudit zdravotní stav ve vztahu k invaliditě pro jeho nespolupráci. ČSSZ proto nepochybila, když námitky žalobce zamítla a dostatečným způsobem se s nimi vypořádala v rozhodnutí ze dne 12.11.2012 ve znění opravných usnesení ze dne 28.12.2012 a 14.5.2013, přičemž odůvodnění rozhodnutí je dostatečně srozumitelné pro toho, kdo jeho obsah hodlá pochopit.

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto *žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, v němž je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (*výrok I. rozsudku*). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 12.11.2012 ve znění opravných usnesení ze dne 28.12.2012 a 14.5.2013 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, když žalobce neprokázal jím tvrzené pochybení žalované a dostatečným způsobem se žalovaná vypořádala i se všemi jeho námitkami proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 5.9.2012.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 12. února 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně